

Mikayil Güngüt

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.7.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mikayil Güngüt (1972-)

1972 yılı rize merkez doğumlu olup aslen artvin kütüğüne bağlıdır beş kardeşten üçüncüsüdür.ilk ve orta okulu rize artvin arasında mekik dokuyarak okumuş olup,lise eğitiminide ankarada başlayıp izmirde tamamlamıştır.ünüversite eğiytimini yarıda bırakıp vatani görevini siiirte yapmıştır.fırtınalı ve ağır bir hayat mücadelesi içerisinde yaşamış olup yapmış olduğu evlilikten eylül seren güngüt adlı bir kız çocuğu vardır.şiiirle lise yıllarında tanışmış ve bir çok stede stede şiiirlerini yayınlamıştır.şu an bursada, yalnız yaşamakta olup karmaşık bir aile düzenine sahiptir. hüzün ve ayrılık şiiirleri yazmakta olup,bununda sebebi yaşadığı karmaşık aile ilişkileridir.

Eserleri:

gece gözlü kadın,bir buluttan düştüm yüreğine,cam kırıkları,ölümüne sevda
bu olmalıgece pusu yerinde, ne olur,sus..ne olur sus,sen şimdi
ağlıyorsun.....

Bilirim Üşürsün Bensiz.

Dün gece seni düşündüm,oysa yasakken sen bana.
gizlice girdim rüyana...seyrettim.

tekil düşler kuruyordun bensiz..
tenin halen daha bebeksi
kokunsa ıhlamur tadında
intihar etmiş gözlerin,
gözlerinde bir damla yaş saklanmakta...göremedim.
.....şimdi yanaklarımda çiğ tanesi
ellerimde sis çökmüş karanlık
nefesim gece pusunda kaybolmakta
bendim o tanıyamadın...

dün gece ben girdim rüyalarına
öylece baktım sana
son sözünde saklıydı tükenmişliğin
bakire değildi sevmelerin
yüreğin adressiz öfkenin azabında
yüreğin isyanlarda..bilemedim
...bin parçaya bölündü yüreğim,
bakışlarım şaşkın,
rüzgar oldu nefesim.
karanlığın ortasında,
kör yürüyüşte uzandım sana doğru...varamadım
bin çakal uludu işte o an içimde...bin çakal...susturamadım
bendim o tanıyamadın

Dün gece ben girdim rüyalarına
sarı güllerini bıraktım baş ucuna
tek dalına gözyaşımı sakladığım sarı güllerimi
sarı gülüm,sarı gülüm sende özel
sarı gülüm ellerinde güzel...farkedemedim
...çürüttüm sol yanıma
yaktım tüm hayallerimi
öldürdüm içimdeki seni..öldürdüm
yüreğimin mezarında,en derine gömdüm
bir daha çıkartmayayım diye seni....

Şimdi gidiyorum gözyaşı çiçeğim,imkansızım,yaralım.sevmelerimi bırakıyorum
sana,acılarımı.Bir şubat akşamını bırakıyorum sana birde bedenimi...
üşümeyesin diye soğuk kış gecelerinde..**BİLİRİM UŞÜRSÜN SEN BENSİZ**

Mikayil Güngüt

Bir Buluttan Düştüm Yüreğine

kıskanç bir gece,bir buluttan düştüm yüreğine
yağmur koydun adımı
rüzgarlardan çaldın kokumu
yıldızlara benzettin gözlerimi
dudaklarınla sildin gözlerimin kenarında
akmaya hazır o son damla gözyaşını
sonra bir dilenci gibi titreyen bedenimi
bir kelebek kadar kısa kalan ömrümü
ömrüne adadın
oysa şimdi gittin
gel gülüm

ümüdüm ol,sevdalım ol,yüreğim ol, gel gülüm
hasretim ol,ateşim ol,yokluğum ol,git gülüm
baharım ol,yarınım ol,yağmurum ol,gel gülüm
hüzünüm ol,pişmanlık pl,kahrediş ol,git gülüm

şimdi zamana yenilmiş sevdam
tozlanmış anıların arasından
kendini kendi külünden yaratırken
ben yaşayamadığım baharların ardından
sürünün arkasından yalın ayak koşan
türkü söyleyen çocuğun
hiç büyümeyen bedeninde kaldım
ellerinden savruldu yitik zamanların
tek bir devdada yandım gülüm,tek bir sevdada kavruldu
hiç gelmeyen-sevdanda gülüm sevdanda

gel gülüm

kaderim ol,kadınım ol,çiçeğim ol,gel gülüm
feryadım ol,isyanim ol azrailol,git gülüm

ceylanım, ol gülüşüm o,l bedenim ol, gel gülüm
uçurum ol,bayırım ol,hayinim ol,git gülüm

Mikayil Güngüt

Gece gözlü kadın iki

sen şimdi gidiyorsun,gece gözlü kadın GİDİYORSUN
yanağına konmuş ateş böcekleri
bir sercenin yüreğinde ağlıyorsun
çığığına sığınmış umutların
yeminlerin yalanında kaybolmuş-yanıyorsun
kendine sarılıyorsun ben diye
kendinde arıyorsun beni
kendi gölgende büyüyorsun.
yenilirken güneş karanlığa
gözlerin uçurum oluyor sonra
gözyaşlarınsa senle ben
uçurumundan düşüyorsun-benle beraber-gidiyorsun
sen şimdi gidiyorsun gece gözlü kadın gidiyorsun
bakışlarım takılıyor ardıma ağlıyorsun
dur gitme..çek gözlerini gözlerimden öyle bakma
yanmış ya yürek zaten, birde sen yakma

tek dalına saklıyorsun gözyaşını sarı gülün-tek canına
avuçlarında kazıyorsun mezarını
ayın solgun yüzünün bir yakasından bakarken
hüzün yüzünde galip
elveda diyorsun sanki hayallerine....elveda
kar yağıyor yüreğine
buz tutuyor sokakları
yürürken buz tutmuş sokağında
ağrıtlarına yaslanıyorsun
söylenmemiş bir türkü oluyorsun dudaklarında
buz tutarken yüreğin,yüreğin çıkmazında
sus oluyor dilin,yüreğin dilsiz
kanarken yarasında,yarım kalıyor gülüşlerin
yürünmemiş yolların tozlarında kaybolup
acımsı anıların seyrinden bakarken ardıma
vitriksiz hayatın,şarhoş sokaklarında kaybediyorsun ikimizi
bir hiç uğruna, gidiyorsun
sen şimdi gidiyorsun gece gözlü kadın gidiyorsun
bakışlarım takılıyor ardıma ağlıyorsun
dur gitme..çek gözlerini gözlerimden öyle bakma
yanmış ya yürek zaten birde sen yakma

Mikayil Güngüt

Gece Gözlü Kadın 1

sen şimdi gidiyorsun gece gözlü kadın-gidiyorsun
bakışlarım takılıyor ardına ağlıyorsun
zaman tutuşurken gitmelerinde
tükenirken parmaklarında
sen şimdi gidiyorsun gece gözlü kadın - gidiyorsun
sis çöküyor gecelerine
gözlerin veda rengi
yapışmış yürek ayrılığa yakışmış,elveda der gibi
bak gecenin kemanı çalıyor şimdi
hükmünü vermişken kör bakışlı karanlık
vurgun oluyorsun kül kokulu yüreğinde
yüreğinde kanıyorsun
şimdi sen gidiyorsun gece gözlü kadın.. gidiyorsun
bakışlarım takılıyor ardına..ağlıyorsun.
dur...gitme..
çek gözlerini gözlerimden öyle bakma
yanmışya yürek zaten,birde sen yakma

camdan bir kalp taşıyorsun artık
beton dökmüşler yüreğine,umutların griye vurmuş
umutların usanmış umutlarından,uslanmış
her yanına çatmışsın kaybettiklerini
feryadında yakmışsın.
mevsimsiz gözlerle bakarken arkana
uzaklara düşmüş gözyaşların
gündüzlerin yıldızlara hasret
bakışlarında *HÜZÜN* var
şimdi sen gidiyorsun gece gözlü kadın gidiyorsun
bakışlarım takılmış ardına ağlıyorsun
dur... gitme...
çek gözlerini gözlerimden ne olur öyle bakma
yanmışya yürek zaten birde sen yakma

Mikayil Güngüt

Gece Gözlü Kadın 3(son)

şen şimdi gidiyorsun gece gözlü kadın gidiyorsun,
bakışlarım takılıyor ardına ağlıyorsun
ömrünün son günlerini demliyorsun hayatında,
günlerin gün batımı kızılında.
ufuk çizgisinde kaybediyorsun güneşini,-
batarken yavaş yavaş.
kara bulutlar sarıyor yüreğini,
gözlerinde gözyaşının bereketi,
eksik kalmış bakışların-kararıyor.
iki yana acıyorsun kollarını.
sol elinde kaybettiklerin,sağ elinde ben.
kollarında saramayacak kadarsa büyük acıların,
göğsün bom boş..
birazdan kopacak fırtınanın habercisi ağlıyorsun.
bir kasırga oluyor fırtınan,savruluyorsun
sen şimdi gidiyorsun gece gözlü kadın gidiyorsun
bakışlarım takılıyor ardıma ağlıyorsun
dur gitme..çek gözlerini gözlerimden öyle bakma
yanmış ya yürek zaten, birde sen yakma

adın artık soğuk mermer üstünde
şimşekler çakıyor iki kaşın arasından
kaşların yay kirpiklerin ok oluyor
kendi kirpiklerinin ihanetinde ölüyorsun
saplanırken yüreğine -kayboluyorsun.
bakışların boş bir duvar süsü şimdi
yaşayamadıklarını çerçeveselersun bakışlarında.
ölümü düşünmezken
her takvim yaprağında biri bir kısalıyor ömrün
ömrün bir mermi uzunluğunda-bitiyorsun
yaptıklarının bedelini ödüyorsun
sen artık ölüyorsun gece gözlü kadın ölüyorsun
ömrün azalıyor her sabahın akşamında-bilmiyorsun-

sen şimdi gidiyorsun gece gözlü kadın gidiyorsun
bakışlarım takılıyor ardıma ağlıyorsun
dur gitme..çek gözlerini gözlerimden öyle bakma
yanmış ya yürek zaten, birde sen yakma

gece gözlü kadın rüya gibi başlayan ama kabüs gibi bitmeye yüz tutan,
bir sürü soru işaretleriyle dolu,renge yaşandığı yüreklerde saklı, bir
sevdanın kahramanı idi.
gece gözlü kadın hataları sevaplarıyla gitti.
hayatıda hikayesinde bu şiirle bitti.

Mikayil Güngüt

Gidersen Yokluğun Uzar İçimde

gidersen....
yokluğun uzar içimde
gün doğumunda boğulur
yıldız döker gökyüzü
ay kararır
ay sararır
şavkı vurur yalnızlığa
karanlık,...gözlerinin karasında kaybolur

gidersen....
cemre düşmez payıma
zemheriler yaz ayında üşütür
ayrılık düşer yüreğime
gözlerin düşer ellerime
gözlerin,,gözyaşımda boğulur
hasretin kor alev
yüreğim koralevde kavrulur

gidersen.....
boynunu büker sarı gül
celladım olur gidişin
sigara dumanında ölürüm
bakışlarım terler
kacamak gülüşlerim kaybolur dudağımda
çöl tutuşur ateşimde, çöl kavrulur
vurgun yemiş yüreğim, sensizlikte savrulur
gitme.....

BİZ HER NEKADAR GİTME DEŞEKTE GİDECEKTİR...GELMELER GİTMELER İÇİNDİR
YA....ELBET BİR GÜN, ELBET BİRGÜN BİTECEKTİR....

Mikayil Güngüt

Kendime Okunmayacak Mektuplar.

önce uçurum çiçeği olarak girdi hayatına,sonra bayır gülü olarak yeşerip,yağmur çiçeği olarak filizlendi.Ama gözyışı çiçeği olarakta kurumaya yüz tuttu aşkın. keşke solmasaydı keşke olmasaydı böyle ama oldu.. şimdi karar zamanı dost.

dostum,bilirim ben seni sevmem,sende beni sevmezsin.ama genede okuyacaksın bu mektubu biliyorum....Aylar önce bir şubat sabahı yıkımında, değişen hayatınla çıktığında karşıma,yüreğine bulaşan ayrılık ateşinin, gün gectikçe harlanan korunda yanıp,hüzün denizinde savrulurken,yapmış olduğun hataların arkasına sığınıp, keşkelerinin ardında isyanlardaydın...sevdanı yazarken şiirlerinde,kabullenenmediğin gidişine haykırışmış,işlediğin hatalara bir yenisini daha eklerken,kazanmak yerine onu kaybetmek için savaşmıştın adeta.oysaki sevgi avuç içinde tutmaya çalıştığımız bir kuştı.çok açarsan ucacak,çok sıkarsan ölecek.

ne acmayı bildin avuçlarını,ne sıkmaya.Yaptığın hatalara bir bir yenilerini eklerken marifet saydın bunları....oysa hatalarla yaşamak değil,hatasını anlamaktı erkeklik.o hatadan ders almaksa erdemlik.

ama sen....

ne erkektin ne de erdem..

oysaki giden gittikten sonra, seviyorsa zaten ulaşacaktı bi şekilde sana,eğer beklemeyi bilseydin.

yanacaktı yüreğin,acıyacaktı için,hüzün ayrılıkla birleşip adım adım takip edecekti peşini,rüyalarında o,içinin ateşini harlayan ateşin, odunuda o olacaktı.ama bekleyecektin onu. Hiç bir hata yapmadan.

şimdi ulaşamadığın bir mutluluk olarak kaldı avuçlarının arasında,yaşayammediğin yarınların.kuruyan sol yanındı, sol yanında kuruttuğun hayallerin..ya o ne haldeydi düşündünmü,neler yaşadı ve hisseti.belki o da öldü her gün senle beraber.oda yandı aynı ateşte.yandı kül olduda kimseler duymadı.ama ne oldu bu yetmezmiş gibi birde sen öldürdün onu kendi öfkende..geride öfke ve kin tohumları bırakarak.

şimdi tek dalına dözyaşını sakladığın sarı gülleri gönderiyorsun ona,oysa o hiç alamayacak,gözlerinin kenarına ilişmiş akmaya hazır duran o son damla gözyaşı silmesini bekliyorsun,,belkide hiç akmayacak,kızıla boyanmış gök yüzünde, sarhoş yıldızları söndürüyorsun tek tek gecenin karanlığında,gözlerini,,yanlızca gözlerini görebilmek için..ama ne fayda..giden gittikten sonra kalan boş bir beden neye yarar.şimdi okunmayacak mektuplar yazıyorsun o sana kin kusarken belkide, son pişmanlığın fayda etmeyeceği gerçeğini unutarak..vacgec dostum vazgec.artık onuda sürüklemeye kendi çıkmazında,sen sol yanını kaybetmiş yarım bir adamsın artık. sol yanında bir yanını.O nuda yakma kendi sakat hayatında.o gelsede sen vazgec artık.sakat bırakma onunda bir yanını.bırak gitsin.eğer bir tercih yaptıysaki her tercih bir secimdir.gitmelerin rotası belirlenmişse, artık o limana kolay kolay dönmez giden yürek.bırak oda mutlu olsun,bırak oda artık korkmadan hayatını yaşasın,bırak artık oda rahat etsin,actığın yaranın izlerini kapatıp,hayatına kaldığı yerden devam etsin.özgürlükse istediği bırak özgür kalsın..unutmaki her ne kadar onsuz yaşayamam desende, şimdiye kadar yaşamışsın demekki yaşıyor,bundan sonrada yaşasın,,,bırak o da yaşasın.unutmaki her ne yaşarsa yaşasın hep senle yaşayacak,

yaşadığı her an sende onla,

sende onda yaşayacaksın.

o ne kadar istemesede..seninde tessellin bu olsun.Bırak gitsin dost bırak gitsin erkeklikte erdemlikte bu dur.

biliyor dostum bana kızılıyorsun ama kızma olurmu bir düşün,bir sor kendine, kabullenemediğin 6 yılın üzerine kaybedişinmi,kaybettiğini geri

kazanamayışınmı,peki bu kaybedişte senin hiç mi suçun yok.,yada nefretini sevgiye dönüştürecek hiç mi güzel günün yok. ya onun kaybettikleri.ya onun vazgeçtikleri,senin için erteledikleri.bunların hiçmi önemi yok.yok dostum yok sen bu olamazsın.bu kadar vurdum duymaz bu kadar sağır olamazsın.unutma seven insan fedakardır dostum sen fedakarlığını artık böyle göstereceksin. yeri geldiğinde adam gibi sevmeyi,yeri geldiğindede adam gibi vazgecmeye bileceksin.adam olup adam gibi gitmeyi..gideceksin..işte ölümüne sevda budur. biyorum beni sevmiyorsun..bende seni sevmiyorum..buda bir gerçek.ama nere gidersen git benden kacamıyorsun dostum.bende senden.aynı tabutta tek bebende yatacak kadar içiçeyiz senle.aynı düşü görecektedir.çünkü lanet olsunki ben senim sende ben... kaçış yok. şimdi elini viçdanına koy eğer varsa sende viçdan,bendeki çarpık sen ve sonkez düşün.Ya bir yanı sakat hayatına onuda alıp sürükleyeceksin hayatını kısacak,kuş misali çok sıkıp öldürecek yada,yada adam gibi sevip,, acacaksın artık avuçlarını,hayatını ona geri vereceksin.. avuçlarının arasından uçaçak...secim senin sevgi ve saygılarımla yazan kendime,kendim

Mikayil Güngüt

Ölümüne Sevda Bu Olmalı

ölümüne sevda bu olmalı.
gerektiğinde yüreğini koyabilmeli ortaya
gerektiğinde parça parça edebilmeli gidenin ardından.
ölümüne sevda bu olmalı.
gerekirse ölebilmeli sevdiği için
gerekirse öldürebilmeli sevdiğini.
bakabilmeli karanlık odasının bir köşesinden
karanlık kalbinin en üçra köşesine.
tutunabilmeli yüreğini yakan ateşlere,
bırakabilmeli kendisini sevdasının şıg sularına,
yüzünü çeviripte gecenin karanlığına
gözlerini görebilmeli gökyüzünde bir çif yıldız...gözlerini.
ölümüne sevda bu olmalı.
başını kaldırıp,
gecenin içinden bakarken karanlığa
şehrin ışıkları içerisinde bir bir secebilmeli sevdiğinin gözlerini
iki parlak yıldızı bir araya getirip
yada iki sokak lambasını birleştirip
bir çift göz yapabilmeli yüreğinin karanlıklarına.
yüreğinin kıyılarına yağdırırken yağmurlarını
bir biri ardına yakabilmeli sigarasını
bir biri ardına çekebilmeli o dumanı içine
uc uca eklemeli,...
her çiktiğinde kendisini bu hayattan bir adım daha erken alan
bir adım daha uzaklaştıran,bu sinsi bu sessiz bu ıssız ölümü..
kanserine doktoruna kendi ölümüne inat...çekmeli.

ölümüne sevda bu olmalı
arada aşılmaz yollar geçit vermez dağlar da olsa
aşılmalı yollar,eğilmeli dağlar düz olmalı
geçilmeli herşeye rağmen gülüm geçimli.
sevdasını bildirmeli sevdiğine.
yağmurları beklemeli sonra.
bir çift damla yakalayabilmeli
gökyüzünden düşen binlerce damla arasından.
en saf en temiz olanları tutabilmeli avuclarında.
sevdanın gözyaşlarını diyerek
kendi gözyaşlarını da birleştirerek bu iki saf damlaya
yüreğinde tümleştirip
sevdiğine gönderebilmeli kısınc bir bulut eşliğinde.
esip giden fırtınaya emanet.gönderebilmeli
gönderebilmeli gülüm
taki gülünün taki canının taki canının yarısının penceresinin önüne
bir serçenin göz yaşlarında, bir kebeğin rengarenk kanatlarında
yada ne bileyim,,daha yazılmamış şarkıların, namelerinde sunabilmeli sevdiğine
kalbinden yaptığı altın bir kafes içerisinde.

ölümüne sevda bu olmalı
gerekirse ölebilmeli sevdiği için
gerekirse öldürebilmeli sevdiğini
kaçınmamalı onun için hiç bir şeyden
gecenin uçsuz ,gecenin suçsuz karanlığına

alınmış zamanların saatleriyle gönderdiği sevdasını
herkesin görebileceęi bir şekilde, ama herkesin
bir güneş ışığıyla yazabilmeli yıldızlardan.
yazabilmeli yaldızlı harflerle.
tek tek toplamalı sonra binlerce ateş böceklerini
ateş bcekleriyle aydınlatmalı gecenin karanlığını
sevdası okunsun diye tüm yařayanlarca
lmne sevda bu olmalı
gerektięindelebilmeli sevdiği için
gerektięindeldrebilmeli sevdiğini
ama kimseye vermemeli
ama kimseye yar etmemeli
lmne sevda bu olmalı
ben senilmne sevdim gülüm
ben senilmme sevdim.

Mikayil Güngüt

Sen Şimdi Ağlıyorsun

ben seni hiç böyle görmedim dost
gözlerin düşmüş gözlerinden
gülüşlerin saklanmış dudaklarına
ellerin rüzgar dalı..ellerin tirek
yüreğin adın gibi
yüreğin hasretin kor alev
yüzünse yaşındanda yaşlı

artık zamana gecmez sözün
zamanda yitik yüzün
anlına saklanmış sevdaların
anlına gizlenmiş..her bir kırıışığına
her cizgisi bir asır şimdi
her cizgisi binyıl
zamansa gecmez yüreğinde

ben seni hic böyle görmedim dost
gözlerinde yaş görmedim
şimdi ağlıyorsun
bir bir akıyor pınarlarından yaşlar
bir bir akıyor gözlerinden
kayıp gittikce sevdan avuçlarından
sevdanla kayıyor usulca sevdanla yitiyor gözyaşların

...
şmdi sevdası yüreğinde onu yaşıyorsun
farkında olmasanda dost sen şimdi ağlıyorsun..

Mikayil Güngüt

Sen Şimdi Karaya Vurdun

öyle YANGIndıki sevdan
sen gidince her şey değışti
dal kırıldı yeşile gül battı dikene
dünyam tersne döndüde
gölge yenildi gölgeye
gündüzler hep köroldu...yalanlar sığınağın
kıymetlindiYA yüreğim....şimdiyse OYUNCAĞIN

öyle bir yangındıkı sevdan
sen gidince herşey dğışti
ay battı sulara
yakamoz dağlara vurdu
sensizlik yağdıda bulutlardan
gözlerim gözlerinden kovuldu

öyle bir yangındıkı sevdan
sengidince her şey değışti
dalgalar küstü denize
denizler ateşte tutuştu
deniz kızı intihar etti de gülüm
deniz kızı karaya vurdu

..gülüm...deniz sana olan sevdam denizkızıda o sevdada yaşayan sendin..sen
sevdamı kuruttun....kendinde karaya vurdun....şimdi git.

.....
.....

...MİKAYİL GÜNGÜT

Mikayil Güngüt

Son Defa Söyle...

Bu şiir şiir içimde ikinci kez ölen birine.şimdi neferetim tek emanetim ona..

kalbim düşlerimin çıkmazında
yarım kalan şarkım vardudaklarımda
durma sen tamamla şimdi

korma saklama gözyaşını
saklama gözlerindeki yağmurlarını
bırak yağsın
gözyaşların derya.....deniz..
boğulsun gözlerim denizinde
yok olsun

haydi korkma sal nefesini bedenime
esrik rüzgarlardasavrulsun nefesin
getirsin kokunu bana
üşütsün bedenimi
üşütsün yokluğunun ayazında.....öldürsün

durma çal rüyalarımı
uykularım tutsak olsun gecelerine
uykularım firar
karanlığa hapsolsun...
hece hece işlensin karanlık içime
damla damla işlensin yokluğun
sensizlik aksın damarlarımdan
sessizlik aksın
gece dilimdeki kör kurşunda vurulsun

intiharım olsun gidişin
yüreğim yaksın
yaktığın ateşlerde kavrulsun

hayi durma
sat anasını herşeyin,lanet olsun de
seviyorum de ne olur
son defa, son defa söyle
dök yüreğindeki ateşleri avuçlarıma
yak beni
sen yanma
ben yanarım senin için
bir daha sevmeyeceksen beni,
bir daha sevemeyeceksem seni
ben yanarım

..bazen sevmelerin yetmediği anlar vardır.yüreğin kanarda saramazsın...işte orda!
görürsün ama yanına varamazsın.....işte o hal benimkisi

Mikayil Güngüt

Şimdi Yusuf Olmak Vardı

Şimdi yusuf olmak vardı.
Hüseyine yoldaş,Deniz'ine gardaş.
kolkola koşarken karanlığa
kolda pranga
yarınlara bırakırken gözlerini
gözleri maphuslarda
şimdi yusuf, şimdi deniz,şimdi hüseyin olmak vardı.
giderken darağacına

şimdi Taylan olmak vardı
yüreğinde saklı sevda
yitiğinde düşlerini
vurulurken beyazıtta-inatlaşmış ölümle
çığığında saklayabilmeliydi gülüşlerini..

şimdi sinan olmak vardı
gözyaşına işlemişken kaybettiklerini,
saplamışken karasına -rengi asi
oda gözyaşlarına işlenmeliydi şimdi
bırakırken nurhaklarda bedenini-bir şahan gibi

bir Mahir kızıldere
yada gözaltında kaybolan olmak vardı şimdi
gözaltında ruh olmak...
bir gül gibi daha,bir gün gibi acmadan solmak
ateşlerde yanmak
kül olmak
ey gafil...kuytu köşelerde sulamak değil çiçek
onlar gibi içmek vardı ölümü tek gerçek

siz kör yürekler.....anlayabilseydiniz, ağlayabilirdiniz..ama buz tutmuş
yüreğiniz..ağlayamadınızki,ANLAYABİLEYDİNİZ.....

Mikayil Güngüt

Ve Sen Ölüyorsun

yüregi vurgun gözleri yağmur yüklü bir buluttun sen.
ömrün selvi dali gölgesinin, mezar tasi sogugunda,
kucagindaysa bir avuç toprak...

bak..gecenin kemani çalıyor şimdi,
hükmünü vermisken kör bakisli karanlık,
vurgun ölüyorsun kül kokulu yüreginde, yüreginde kaniyorsun

Artık gelmeyen baharların, yesiline yapisirken hüznün
kendi omuzuna yaslayip basini,
sigaranda savurdun hayallerini.
Elden ele dolasirken kara geceler
gecelere takildi ayagin, karanliklara düştün.

Yavas yavas söndü gözlerindeki ates böcekleri,
bir bir kaydi iki yıldız gözbebeklerinden
önce tenine karisti,sonra kokuna...kokun topraga.

Yasayamadiklarindi sol pismanligin
sol pismanligin....son pismanligin.
Üçbes siire sigdirirken yasadiklarini
bir bavula doldurdun umutlarini....eski bir esya misali.

Yüregine ATTIN bir kursun gibi ilk gözyasini
ilk göz yasin, son gözagrini.
Kirlensede sevdan
yakamozlarla örtün seferi sevdani.
Herseyi birakirken yittigin yerde
bir gülüsünü aldın mutlulugun tapusu.
Gölgeni hapsederken gölgelere
karanlikta kayboldun usulca -gittin-

Artık uyanamiyorsun,uyuyamadigin gecelerden.
Kokusu kalmadi yastiginda....
Gözyaslarinin nemi çoktan kururdu...
Ak düstü giderken biraktigi üç tel saçına-Ak düstü-.

gülüslerin bir tebesüm kirintisi günahlarında.
Aysa uzagina düstü karanlık gecelerin.
Yakamoz kumsala vurdu çirpınarak.
Yoklugu degdi daginin gölgesine,
yoklugu degdi yüregine.
Yüregin vurgun- dag eridi-

Simdi uzakların sesini duyuyorsun kulaklarında
ömrüne kurulmuş tuzakların-çağiriyor seni-

Yel degiyor nefesine -el degiyor-

Gövdesiz el uzaniyor ellerine-uzaklaşıyorsun-

Önce sesin kısıyor...sonra nefesin kesiliyor..gözlerin kapanıyor
Bir güvercin kalkıyor bedeninden
Ve sen.....ve sen.....

...mikayil güngüt.

Mikayil Güngüt